

Farvel til HG - og på gensyn om 50 år?

Fem elever fra Helsingør Gymnasium diskuterer, hvad de mon vil huske, når de mødes som 50-års-jubilare i 2068.

Af Otto Ryhl, borgerjournalist

HELSINGØR: I Dagbladets samtale med de to HG-studenter fra årgang 1968, kom det frem, at 3.b ved jubilæumsfesten havde talt rigtig meget om, hvad de kunne huske fra gymnasietiden på Rønnebær Allé 1966-68.

Vi har derfor samlet fem elever fra årgang 2018 for at høre, hvad de tror, de vil tænke tilbage på, når de mødes om 10, 25 eller 50 år.

Fællesskabet

Linus Achilles Åttingsberg fra 3.b, der kom i gymnasiet efter at have gået på Borupgaardskolen og Tipperupskolen, fremhæver som den første det fællesskab, man igennem de tre år i gymnasiet har fået opbygget:

- Vi har jo været sammen hver dag fra 8-16 - det er godt nok mærkeligt, at det nu pludselig stopper. Jeg håber dog, at jeg fortsat vil se meget til mine nærmeste venner - f.eks. er der en af mine klassekammerater her, jeg også er gået i folkeskolen med.

Wilma Harrsen fra 3.c kom i gymnasiet fra Nordvestskolen og har gået på Mediafags-studieretningen - Ja, meget er sket siden årgang 1968s klare opdeling i sproglige og matematikere.

Hun forklarer, at hun gennem denne retning har lært at analysere film og også selv har lavet kortfilm. Skal hun fremhæve noget, hun også vil huske om 50 år, bliver det Israel-udvekslingen:

- Det gav mig mulighed for at lære en hel masse af gymnasietets elever at kende på tværs af årgangene - og så at møde unge israelere på min egen alder - først her hos mig selv, siden i Israel.

Studieture - med indhold

Det er ikke kun gymnasiet, der er forandret siden 1968 - også folkeskolen, og Ardiana Berisha fra 3.x gik i 7.-9.klasse på Borupgaardskolens internationale linje.

Hun står nu med studenterhuen på og glæder sig over, at være kommet igennem udfordringerne og tænke tilbage på, hvordan man har udviklet sig igennem de tre år.

Hvis hun skal nævne noget, hun også vil tale med gamle klassekammerater om om 10, 25 eller 50 år bliver det helt klart studieturen til München - siger man 2.g, siger man studieturen - tænk at være sammen med sin klasse i 8 dage.

Allerede på den internationale linje havde Ardiana beskæftiget sig med Holocaust - på studieturen var hun også på besøg i Dachau uden for München - og hun har netop fået 12 i sit AT-projekt om nazismens menneskesyn og drabene på de handicappede.

Også Felippa Sylvest Rasmussen, der kom fra Hellebækskolen og efter introforløbet valgte den samfundsfaglige

” Foreløbig skal også jeg holde sabbatår - hvor jeg måske skal arbejde som frivillig på et børnehjem i Kenya ...

Glade, nye studenter - fra venstre Linus Åttingsberg, Felippa Sylvest, Ardiana Berisha, Wilma Harrsen og Max Balling Merrild (Foto: Mogens Guildal, Helsingør Gymnasium)

Glade nye studenter - fra venstre Max Balling Merrild, Ardiana Berisha, Felippa Sylvest, Wilma Harrsen og Linus Åttingsberg Foto: Mogens Guildal, Helsingør Gymnasium)

Glade nye studenter - fra venstre Felippa Sylvest, Max Balling Merrild, Ardiana Berisha, Linus Åttingsberg og Wilma Harrsen Foto: Mogens Guildal, Helsingør Gymnasium)

studieretning, nævner studieturen - både den i 2.g, men også "samf'ernes" studietur til Bruxelles i 3.g:

- Det var virkelig et højdepunkt - vi kom helt tæt på EU-systemet - og oplevede også den mærkelige ordning med, at Europaparlamentet gang hver måned flytter det hele til Strasbourg - det gjorde nemlig, at vi ikke kom til at tale med nogle af de danske parlamentarikere. Vi hørte også foredrag om Brexit - så nu kan jeg følge den proces med meget større viden.

Også for Max Balling Merrild, der tidligere har gået på Helsingør Lille-skole, er studieturen i 2.g en af de vigtigste ting, han vil mindes - som et spændende afbræk i en jo ellers forholdsvis ensformig skolegang, som han udtrykker det.

- Vi var i Bosnien-Hercegovina og oplevede en anden religion, en anden madkultur etc. Og vi mødtes med bosniske elever for at snakke om, hvordan sport kan samle folk - både dem og os - men også muslimske, kroatisk og serbiske indbyggere i Bosnien.

- Hov, siger Linus nu.

- Vi var da også på

studietur - til

Rumænien,

hvor vi så

Ce-

aucescus

kæmpe-

palads

midt i

Bukarest

- mærke-

ligt at tæn-

ke på, at

han brugte

så mange

penge på det

- i et ekstremt fat-

tigt land.

Og hvad så nu?

Som næsten alle de sidste årtier taler alle fem om sabbatår - men med forskellige planer.

Wilma starter med at tage på sprogrejse til Spanien - hun har haft spansk på højt niveau og vil styrke sin brug af sproget.

Felippa overvejer et eller to sabbatår og har lige søgt vikarjob i folkeskolen - derpå skal der nok læses samfundsfag.

Linus er også i gang med at søge fuldtidsarbejde - han vil godt senere læse jura - en god uddannelse, som kan føre til et godt job.

Årgang 1968 kunne endnu ikke tage på interrail efter eksamen - det skulle dog kun vare 4 år - allerede i 1972 opstod ordningen med den billige togbillet til Europa. De sidste år er der færre, der har brugt muligheden - men Max har en ret speciel grund til med vennen Jaspas om 14 dage at drage af sted:

- Vi er altid rejst meget i min familie - men faktisk mest i Asien - for eksempel tre måneder i Thailand, da jeg gik i de mindre klasser. Så nu vil jeg godt lære Europa at kende.

Ardiana indrømmer, at hun måske ikke er den typiske biotekker:

- Jeg har ikke tænkt mig at læse naturvidenskab, snarere noget humanistisk. Jeg har i løbet af gymnasiet indset, at min styrke mere er i de sproglige fag og fag som dansk, religion og historie. Men foreløbig skal også jeg holde sabbatår - hvor jeg måske skal arbejde som frivillig på et børnehjem i Kenya.